

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0013

LOG Titel: Caput Quintum. Gramen vaccinum, aliaque Gramina. Rompot carbou. - Vyfde Hoofdstuk. Het Koei-gras, en andere zoorten van Gras

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Uſus. Alba hujus graminis capitula formam gerunt purulentī oculi in Paronychia, unde homines quam maxime inquieti sunt, per quem characterem incolae edocti fuere, specificum esse remedium contra hoc malum, quem in finem ista sumuntur capitula, quæ cum pauxillo Curcumæ conteruntur, & supra ignem parum elixantur in folio Siri Boppar, istaque unguis malo adplicantur. Alii ista conterunt capitula cum Canario, quæ supra ignem calefacta isti adplicantur parti.

In Malayensi Grammatica hæc herba seu potius ejus culmus barbatus alicui missus denotat, personam, quæ hunc mittit, esse inquietam, & nesciam quid fatuura sit.

Hæc radices vel solæ, vel cum illis subsequentis Graminis vaccini, parum contusæ, aquæ incoctæ, & propinatæ, Dysenteriam aliasque fistunt Diarrhæas.

Contra hosce morbos radix hæc cruda quoque editur cum Pinanga, sed potissimum in pueris adhibetur.

Gebruik. De witte hoofdekens van dit gras hebben de beeldtenis van het etterige hoofd of ooge aan 't nagelgezweer Paronychia, 't welk de menschen dapper onrustig maakt, door welk karakter de Inlanders geleert hebben, dat het een toegeëigent geneesmiddel is tegens 't zelve accident: men neemt de voornoemde hoofdekens, wryft die met een weinig Curcuma, braadt ze over 't vuur in een blad van Siri Boppar, en bind het op het nagelgezweer. Andere wryven dezelfde hoofdekens met Canary, maken 't warm over 't vuur, en binden 't daar om.

In de Maleitse Letterkonst wil dit kruid of eigentlyk den gebaarden steel aan iemant gezonden, zeggen, dat den zendende persoon ongerustig is, en in zorge staat, niet wetende wat by doen zal.

Deze wortelen alleen, of met de wortels van 't volgende Gramen vaccinum een weinig gekneust, in water gekookt, en gedronken, stoppen den rooden en andere buikloopen.

Tegens dezelfste gebreken eten ze deze wortel ook rauw met Pinang, dog het word meest aan de kinderen gebruikt.

CAPUT QUINTUM.

Gramen vaccinum, aliaque Gramina. Rompot carbou.

Hoc est Gramen supinum & Geniculatum, non quia juxta solum proreptit, sed quum senioribus caulinis & culmis terræ incumbit, plurimi enim simul ex una propullulant radice, inferius angustati, superius lati, acsi compressi essent, atque hic & illuc bifidi, quorum inferiores & vetustissimi terræ plane incumbunt, acsi ipsi adglutinati essent, qui lentissimi sunt, ac fere disrupti nequeunt, ipsorum summum in multa distinguitur folia, vulgari gramini similia, glabra, complicata, ad summum palmam vel spatham longa, plurima autem breviora sunt. Culmi foliis ita obsecuti sunt, ut fere dignosci nequeant, attamen in genicula distincta sunt, junceti, & graminei saporis.

Exterior culmus parum erigitur, estque rotundus & tenuis instar fili veli navigii, atque in vertice quatuor sustinet spicas, non transversaliter extensæ, sed parum obliquas, & quinta aliquando parum inferior est, reliquæ binos digitæ articulos longæ sunt, non latæ, sed auctæ binis ordinibus rugosarum & pallide virentium cellularum seu squamarum, deorsum sese aprientium, ac tenue quoddam semen continentium.

Radix magna est congeries subtilium fibrillarum, quæ firmissime terræ inhærent, ita ut non nisi vi evelli possint. Teneræ plantæ potissimum erectæ sunt, sed vetustæ undique circa radicem extensæ decumbunt, atque in medio patinam quasi formant, seu plagam nudam, quæ ex albicantibus formatur culmis.

Nomen. Gramen vaccinum, juxta Malaiense Rompot carbou, h. e. Vaccæ Gramen, item Rompot cras, h. e. Gramen tenax, juxta Amboinense Hohotu aman. Ternatice Fartago & Fortago; Balice Padangb bilulangb seu Balulangb, quum duritiem habeat pellis Vaccæ.

Locus. Molesta sunt Zizania in areis undique circa ædes, ut & in areis hortorum, ubi per semina quam maxime multiplicatur, ita ut intra breve temporis spatium ingentem obcupet locum.

Quum senior facta sit hæc planta, difficile cum radicibus evelli potest, culmique prius diffringuntur, quam quod radices extrahantur, unde effodere eas oportet, solum amat argilosum durasque vias.

Uſus. Vaccæ hoc depascunt in viis & plateis, quamdiu tenerum est, vetustum enim a cunctis spernitur animalibus & jumentis. Radix cum Calappi rasura mixta, vel sola in aqua contrita, capiti infinita, ita ut per aliquod tempus adhæreat, dein abluta aqua, cui eadem incocta fuit radix, capillorum profluviū impedit, efficitque, ut denuo excrescant.

Capilli autem inde duri, crassi, & circinnati sunt, unde dein cum rasura Calappi, vel aliis mollibus foliis, uti illis Convolvuli minoris abluendi sunt.

Hujus radicis decoctum, sive solum, sive cum illa Tabalissa coctum & propinatum quavis fistit Diarrhæas; in Malayensi Grammatica ramulus hujus plantæ missus denotat illum, qui hunc mittit, propositi tenacem esse, uti amator in amoribus.

Tom. VI.

Præ-

VYFDE HOOFDSTUK.

Het Koei-gras, en andere zoorten van Gras.

Dit is een Gramen supinum en Geniculatum, niet om dat het langs de aarde kruipt, maar om dat het met zijn oudste steelen plat op de aarde legt, want er komen vele uit een wortel, beneden smal, maar boven breed, als gedrukt, en bier en daar in twee zig verdeelende, waar van de onderste en oudste plat ter aarde leggen, als of ze daar aan geplakt waren, zeer taai en schier onverbrekelyk: baar voorste verdeelt zig in vele bladeren, die van een gemene gras-fatzoen zyn, glad, en te zamen gevouwen; op 't meeste een band of span lang, maar de meeste korter. De steelen zyn zoodanig met bladeren bezet, dat men ze niet wel bekennen kan, en egter in leden verdeelt, binnen biesig, en grasagtig van smaak.

De uiterste steel staat wat overeind, ront en dun als een zeilgaarn, dragende op zyn top vier aairen, niet dwars uitgebreid, maar wat schuins staande, en somtys de vyfde wat beneden: de andere twee ledien van een vinger lang, niet breed, bezet met twee rygen, ruige en bleek-groene huisjens of schubben, naar onderen hun openende, en inhoudende eenig fyn zaat.

De wortel is een groote bosje van fyne vazelingen, zeer vast in de aarde boudende, zoo dat men ze niet dan met geweld uittrekken kan. De jonge struiken staan meest overeind, maar de ouden leggen rontom de wortel uitgebreid, en formeeren in de midden schier een schotelken, of kalen plek van de uitdagte steelen gemaakt.

Naam. Gramen vaccinum; na 't Maleits Rompot carbou, dat is koeigras, item Rompot cras, dat is hardboudent gras; na 't Amboinse Hohotu aman; in 't Ternatice Fartago en Fortago; op Baleysts Padangh bilulangh, of Balulangh, om dat het zoo hard van gewas is als een koeihuid.

Plaats. Het is een moejelyk onkruid in de erven rontom de huizen, en op de paden in de tuinen, daar het zig met zyn zaat zeer vermenigvuldigt, en in korten tyd een grote plaats beslaat.

Als het oud geworden is, laat het zig moejelyk uittrekken met de wortelen, en de steelen breeken eer af, dan men die wortelen uitkrygt, dies men ze uitgraven moet; het bemind een kleyagtige grond en barde wegen.

Gebruik. De Koebeesten weiden dat af langs de straten en wegen, zoo lang het jong is, want het oude wort van alle beesten veragt. De wortel met Calappus-raspel of slegts in enkel water gewreven, op 't hooft gesmeert, en een tyd lang daar op gelaten, daar na gewassen met 't water, daar in dezelve wortelen gekookt zyn, belet het uitvallen van 't hair, en doet het zelve wassen.

Dog het hair wort bier van wat grof, bard, en gekrult, dies men 't daar na met Calappus-raspel, of andere week bladeren, als die van Convolvulus minor moet afwassen.

Het afziedzel van de wortel, het zy alleen, of met die van Tabalissa gekookt, en gedronken, stopt alderbande buikloopen. In de Maleitse Letterkonst een takje van dit gras gezonden, beduid dat den zender standvaätig by zyn voornemen wil blyven, gelyk de minnaar in 't minnen.

B

Hec

Præcedens vulgare Rompot carbou femina habet, cuius mas est similis planta in agris crescentes, nec ita extensa, sed solummodo binis tribus inferioribus geniculis terræ incumbens, ac subsequentibus fessim erigens articulis ad altitudinem binarum trium spithamarum.

Folia ejus magis quoque extensa sunt quam præcedentis, vulgarisque formæ. In vertice atque hic & illuc ex foliorum alis corymbus excrescit ex septem, octo, & decem spicis compositus, quæ inferius tribus infident caulinis instar fulcri. Hæ spicæ primo virides sunt, dein fuscae, omnino granulosæ instar seminis Phalaris, sed quod multo minus est, absconditum que pusillum fuscum semen instar Milii.

Cauliculi, quibus folia insident, ex rotundo plani seu compressi sunt; Ternatenses illud vocant Fartago lacki lacki.

Goddam Frumentum est, horum graminum formam præ se ferens, non procumbens, sed erectum, quatuor pedes altum: Ejus folium cum illo Rompot carbou convenit, sed superiorius in vertice culmi quatuor producunt spicas, transversaliter cruciatas, uti in subsequente Gramine repente, quæ componuntur ex compactis & squamosis cellulis, per binos ordines dispositis. In hisce pusillum reconditur semen instar Panici minoris, quod duplex est, album & nigrum, juxta binas species.

In Baleya & Java hoc frumentum plantatur ad oras camporum, qui Oryza conseruntur.

Cum ejus gramine pecudes aluntur, maturumque semen cibo inservit, in pultem enim coquitur & editur instar Panici, quo & aviculæ etiam aluntur. In Cormandelæ ora, aliisque Indostanæ regionibus hoc semen Natsjoni vocatur, & ad cibum adhibetur, quod tamen nomen proprie Panico convenit.

Bontius libr. 6. cap. 52. ex Prospero Alpino libr. I. cap. 40. de plantis Ægyptiacis hoc vocat Gramen cruciatum, ejusque decoctum laudat contra Dysuriam, Stranguriam, Renum & vesicæ dolores & ulcera, item ad excitandos fluxus muliebres; viditque Javæ non tantum quatuor, sed sex immo octo producere spicas, uti hic aliquando quinque profert.

Tabula Quarta

Ad Figuram primam Gramen exhibet vaccinum, quod femina vulgo dicitur.

Figura Secunda ejus marem quinque spicis ornatum repræsentat.

Figura Tertia Gramen Fumi exhibit.

O B S E R V A T I O.

Binæ hæ species ad illud gramen pertinent, quod gramen crucis ab Alpino de plant. Ægypt. pag. 121. vocatur, cuius Figura cum nostra omnino convenit, estque Gramen Daçylon spicis brevibus crassis plerumque quatuor cruciformiter dispositis Sloan. Cat. pl. Fam. p. 33. & Gramen Javanicum cruciatum Bontii p. 148. & Cavara Pullu H. Malab. p. 12. Tab. 69. p. 131. & Gramen cruciatum Zeylanicum Thef. Zeyl. p. 106. &c.

Het voorgaande gemene Rompot carbou, houd men voor 't wyfken; het manneken daar van is een diergelyk gras, meer in 't velt wassende, zoo zeer niet uitgebreid, maar alleen met de twee of drie onderste leden, op de aarde bukkende, en met de volgende knien zig allenkskens opregtende tot de boogte van twee of drie spannen.

De bladeren zyn meer uitgebreid als aan 't vorige, van gemene gras fatjoen. Op den top en bier en daar uit den schoot der bladeren komt een tros voort van seven, agt, en tien aairen gemaakt, die echter beneden op drie steelen als voetjes vergadert zyn. Deze aairen zyn eerst groen, daar na bruinagtig, gants korlig als Phalaris of Canariazaat, dog veel kleinder, en verbergen een klein bruinagtig zaat als Hirse.

De steelen, daar de bladeren aan staan, zyn uit den ronden, mede plat of gedrukt. De Ternatanen noemen 't Fartago lacki lacki.

Goddam is een koorn van fatzoen als deze grazen, niet leggende, maar overeind staande, vier voeten hoog: het blad gelykt dat van Rompot carbou, maar boven den top dragen de steelen vier aairen, regt over dwers in een kruis staande, gelyk aan 't volgende Gramen repens, gemaakt van digte, en in een gedrongen schubagtige huiskens, in twee rygen staande. Hier in schuilt klein zaat als klein Panicum van tweederlei couleur, wit en zwart. na zyn twee soorten.

Op Baly en Java werd dit koorn geplant, aan de kanten van de Rijtfelden.

Met het groene gras voeden ze de beesten, en 't rype zaat dient tot de kost: want het werd tot brey gekookt, en gegeten als Panicum, en om kleine vogeltjes te voeden. Op de Kusten Cormandel en in de andere landen van den Indostan werd dit zaat Natsjoni genoemt, en mede tot de kost gebruikt; welke naam egter het Panicum eigentlik toekomt.

Bontius libr. 6. cap. 52. noemt het uit Prosper Alpinus libr. I. cap. 40. de plantis Ægyptiacis gramen cruciatum, en roemt zyn Decoctum tegens de brand- pis en koude pis, als mede tegens de pyne van nieren en blazen, en derzelver zweeren, ook om de maandstonden der vrouwen te verwekken. Hy heeft het op Java niet alleen met vier, maar ook met ses en agt aairen gezien, gelyk het hier somtys met vyven is.

De Vierde Plaat

Vertoont in de Eerste Figuur het Koeyengras, het geen het Wyfje doorgaans genaamt wert.

De Tweede Figuur verbeeldt het Mannetje daar van, met vyf aairen verciert.

De Derde Figuur vertoont het Rookgras.

A A N M E R K I N G.

Deze twee soorten behoren tot dat gras, het welk het kruisgras van Alpinus over de Egyptische planten pag. 121. genaamt wert, welke figuur met de onze geheel overeenkomt, en is het Daçylon-gras met korte dikke en doorgaans vier gekruiste aairen van Sloan. Cat. pl. Fam. p. 33. en het gekruist Javaanse gras van Bontius pag. 148. en Cavara Pullu van de Hort. Malab. 12. Deel. Tab. 69. p. 131. en het Ceylonsche gekruist gras, Thef. Zeyl. pag. 106. &c.

